

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸਡੀ ਬਜਾਜ ਜੇ. ਜੇ.

ਨਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਦਾ FAO ਨੰ. 436 .

31 ਮਈ 1988

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (IV of 1939)-S. 110-ਬੀ—ਲਾਪਰਵਾਹੀ—ਸੰਯੁਕਤ ਜ਼ਿਆਦਤੀਕਰਤਾ—ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ—ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ—ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ—ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ—ਕੀ ਸੰਯੁਕਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਯੁਕਤ ਟੋਰਟਫੇਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਸਹਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਬੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਮੁੱਚੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਦੋ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੱਡੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 13)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵੱਡੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋ ਸੰਯੁਕਤ ਤਸੱਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਟੋਰਟਫੇਜ਼ਰ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਝਗੜੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਲਈ। (ਪੈਰਾ 19)।

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਗੁਲਾਟੀ, 1986(1) PLR 600 ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

ਕੋਰਟ ਆਫ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਰੁਪਨਗਰ, ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1986 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੁਪਏ। ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 75,000, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ। ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹੇਮੰਤ ਕੁਮਾਰ।

ਕੇਬੀ ਭੰਡਾਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.-

(1) ਕੀ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ'), ਕੋਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ **ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ** ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐੱਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ . **ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਗਿਦਾਰੀ** (1) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) 24 ਜੁਲਾਈ 1984 ਨੂੰ ਨਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਸੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਬੱਸ ਨੰਬਰ ਪੀਯੂਆਰ 4401 ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੱਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਸੀਟ। ਸ਼ਾਮ 6.45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੱਸ ਮੋਰਿੰਡਾ-ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਰੋਡ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਸਰਹਾਣਾ ਨੇੜੇ ਪੁੱਜੀ ਤਾਂ ਮੋਰਿੰਡਾ ਸਾਈਡ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਨੰਬਰ ਪੀਯੂਆਰ 5985 ਨੇ ਬੱਸ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪੇਂਡ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ ਬੱਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਮ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ 3 ਨੰਬਰੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਦੋਵਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਕੁਚਲ ਗਈ। ਉਹ 25 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਤੋਂ 28 ਅਗਸਤ, 1984 ਤੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਇਲਾਜ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਕੱਟਣੀ ਪਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਹੋ ਗਿਆ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਨਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ, ਬੱਸ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਕ ਦਾ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਬੀਮਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ; ਜਦੋਂਕਿ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

(1) 1986 (1) PLR 600.

Narinderpal Singh v. Punjab State and others (G. C. Mital, J.)

(5) ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(6) ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:

1. ਕੀ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਬੱਸ ਨੰਬਰ ਪੁਰ 4401 ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਨੰ: ਪੀ.ਯੂ.ਆਰ. 5985 ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਡਰਾਈਵਰ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬਦਾਇਕ ਨੰ. 5? ਓ.ਪੀ.ਪੀ.
2. ਕੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਕੰਪੇਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੌਰ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ.
3. ਰਾਹਤ.

(7) ਕੇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਦੋਨਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰੁ. ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ 75,000 ਰੁ. ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ 50,000, ਰੁ. ਬਾਹਰ ਕੱਟਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ 15,000, ਰੁ. ਦਰਦ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਲਈ 5,000 ਅਤੇ ਰੁ. ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚ ਲਈ 5,000. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

(8) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ FAO ਨੰਬਰ 436 ਆਫ 1986, FAO ਨੰਬਰ 569 ਟਰੱਕ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ FAO ਨੰਬਰ 495 ਆਫ 1986 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ. ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਦੁਰਘਟਨਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(9) ਜਦੋਂ ਦੋ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਟੱਕਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਯੋਗਦਾਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਯੁਕਤ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਟੈਰਟਫੇਸਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਅਤੇ ਕਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(10) ਜਦੋਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਾਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨੀ

ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੰਡਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਵਾਹਨ ਦਾ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਜਦੋਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਟੱਕਰ ਲਈ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵਾਂ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਕਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਵਾਹਨ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਹਨ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ।

(12) ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੰਡੇ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ।

(13) ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 (ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ 'ਐਕਟ' ਲਈ), ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਬੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ:

"ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਾਹਨ ਦੇ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਬੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ। ਹਵਾਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਰਕਮ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ, ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਾਰੇ, ਕੁਝ ਜਾਂ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਕਮ ਦੇਣ ਤੱਕ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੋ ਵਾਹਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਹਨ। ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਿੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਾਹਨ ਦੀ। ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ

ਦੋਵੇਂ ਵਾਹਨਾਂ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦੋ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੰਡਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਬੀਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੰਡਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੀਮੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ। ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਾ, ਭਾਵ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕ ਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਪਾਏ ਗਏ ਦੋ

Narinderpal Singh v. Punjab State and others (G. C. Mital, J.)

ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵੰਡੇਗਾ। ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਦੋ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਪਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ, ਜਿਸੇਵਾਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਦੂਜੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੂਜੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਮੁੜ-ਵਟਣਯੋਗ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਪਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੰਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

(14) ਖਿੰਦੂ ਦੇ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਤਸੱਦਦ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ।

(15) ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਯੋਗਦਾਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀ ਹੈ, ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ (ਚੌਥਾ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਪੈਰੇ 68 ਅਤੇ 69 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਆਇੰਟ ਟੌਰਟਫੈਸਰਾਂ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 77 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 69 ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਵਾਲੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ: ਯੋਗਦਾਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭੋਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਨਸਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਕਿਸ ਕੋਲ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਸਨ

ਨੁਕਸਾਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਹੀ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕੰਮ ਪਹਿਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਦੂਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ: ਇਹ ਵੰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਸਾਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ

ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ”

ਪੈਰਾ 77 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ: -

” ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਹਰਜਾਨੇ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਰਜਾਨੇ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਕੋਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ”

(16) ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 65, ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ 'ਨੇਗਲਿਜੈਂਸ' ਪੈਰਾ 116 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੋਗਦਾਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਪੈਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਦਾਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹਨ: -

- (1) ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ;
- (2) ਅਜਿਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਸੱਟ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਮ ਸਬੰਧ.

(17) ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਾ 'ਲਾਪਰਵਾਹੀ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 102 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬੀਤਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

”ਜਦੋਂ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਸੱਟ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ - ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਨਤੀਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ

ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ, ਅਵਿਭਾਗੀ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਟੋਰਟ ਫੈਸਰ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਾਰੋਹ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਮਾਰੋਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਦਾ ਸਮੂਹ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ

Narinderpal Singh v. Punjab State and others (G. C. Mital, J.)

ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ "

(18) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਅੰਸ਼ਦਾਇਕ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤਜੱਦਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ *ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪੇਰਾ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

(19) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ, ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡਣਾ। com ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋ ਸੰਯੁਕਤ ਤਜੱਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਆਖਿਆ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਬੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਤਜੱਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਵੀ

ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ *ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪੇਰਾ) ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਸੰਯੁਕਤ ਤਜੱਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

(20) ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੋਵਾਂ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੱਟ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵੇਂ ਡਰਾਈਵਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਮੌਜੂਦਾ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਿਰ ਟੱਕਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਡਰਾਈਵਰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਡਰਾਈਵਰ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(21) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਕੱਟਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਇਨਾਮ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ 75,000 ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ 75,000 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿਚਕਾਰ 50:50 (ਅੱਧੇ ਅਤੇ ਅੱਧੇ) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਅਤੇ ਕਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ।

(22) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

RES.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ